

Бажання

Михайло Старицький

Дайте мені, браття милі,
Крила соколині:
Облечу я край мій рідний
Об єдній годині;

Пошукаю, чи лишилась
Хоч мала місцина,
Де б не знати було кігтів
Пана й жидовина;

Де б дуби широкочолі
Гордо красували,
Де б гаї густі, темряві
Піснями лунали;

Де б степи, неначе море,
Хвилями котили;
Де б річки й озера вільні
Рибою кишіли;

Де б лани свої, не панські,
Слались килимами,
Золотіли б пшеницею,
А не буряками;

Де б в сахарнях я не бачив
Змученого брата,
Де б не гинули в багні тім
Зірочки-дівчата;

Де б не драли на податки
Сорочок і шкури,
Де б здалеку не пишались
Скрізь тюремні мури!